

Українські народні казки - казки для дітей

Лисичка-суддя

ЛИСИЧКА-СУДДЯ

Двоє котиків веселих добули собі хитро-мудро грудочку сиру. Одбігли з ним подалі и почали радитися, як його краще поділитися. Та ще и поділитися так, щоб не було кривди ні тому, ні тому,- щоб якраз по правді рівнесенько розділити. Один котик і каже: - Давай поділимо отак, упоперек! А другий каже: - Ні, розділимо краще вздовж! Отак і сперечаються. Коли це біжить лисичка. Побачила вона котиків, угледіла грудочку сиру, зупини-лася та и питає: - А що тут у вас таке? Про що сперечається? - Так і так,- розказують котики,- ось не знаємо, як нам краще поділити грудочку сиру. - Е,- каже лисичка,- це можна дуже добре зробити! Ось дайте, я вам поділю! Котики й оддали їй грудочку сиру, щоб вона розді-лила. Лисичка переломила грудочку сиру надвоє, а далі й каже: - Ні, цей шматочок - більший, треба порівняти! Та й над'їла один шматочок. - А тепер,- каже,- оцей більший, треба його трішки підрівняти, щоб по правді було! Не можна ж, щоб котромусь із вас кривда була! І знов над'їла. Та так рівняла, рівняла,- то той шматочок над'їсть, то той,- поки стало два зовсім маленьких шматочки. - Ну,- каже лисичка,- оце ж маєте тепер уже зовсім однаковісінькі шматочки, хоч і на важницю покладіть! - Ну, добре,- кажуть котики,- але ж ти багато нашого сиру з'їла! За що ти стільки нашого добра взяла? - Як - за віщо?! - одказала лисичка.- А я ж вас поділила.